

Te-am văzut...

Alexandru Cristian

Treceai grăbită pe stradă,
unde anume alergai?..
către infinitul speranțelor
pe care eu îl port în mine.
Rochia ta făcea valuri, părul avea
un sunet frumos, cald, o voce îmi
spunea că tu nu ai fost a mea...
Pasul tău modela asfaltul, tâmpla
ta rupea soarele toamnat în două,
în dreapta un porumbel cânta un tril
trist, e cel care seamănă cu noi.
Viteza ta mi s-a părut amețitor de dulce
parfumul tău a mișcat fațada cenușie a
universității în care amândoi studiem dar
și amândoi suferim.
O pasiune ce în mine este eternă,
o vâltoare ce mă rupe precum luna rupe
lacul în mijloc, făcând un imens hău
acel loc de un negru absolut
este inima ce a început să stea
când tu nu m-ai sărutat...